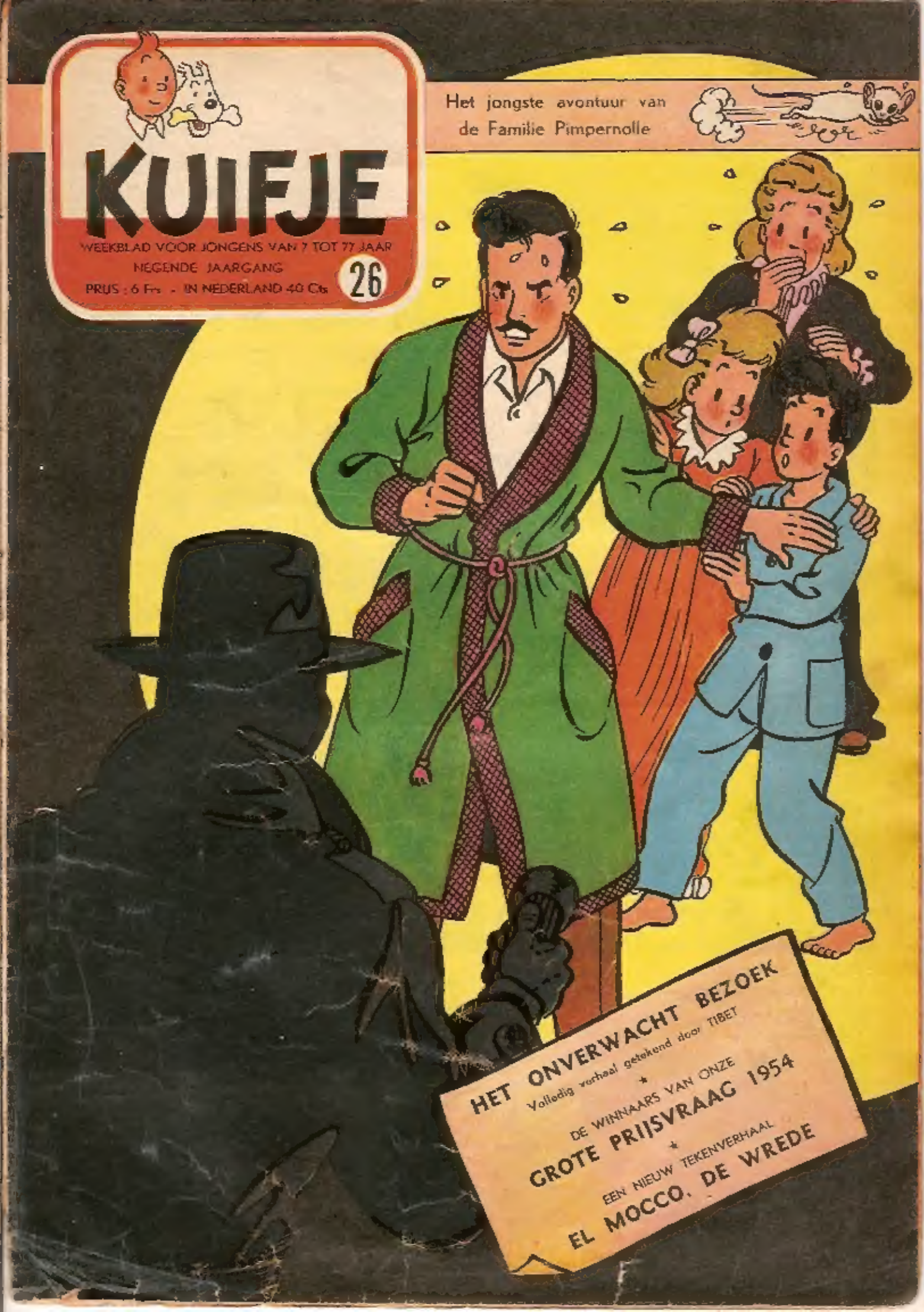
KUIFJE
WEEKBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR
NEGENDE JAARGANG
PRIJS : 6 Frs - IN NEDERLAND 40 Cts
26
Het jongste avontuur van de Familie Pimpernolle
HET ONVERWACHT BEZOEK
Volledig verhaal getekend door TIBET
DE WINNAARS VAN ONZE
GROTE PRIJSVRAAG 1954
EEN NIEUW TEKENVERHAAL
EL MOCCO, DE WREDE

Mijnheer Pimpernolle heeft dus besloten Kiki, de witte muis, te houden om broer en zus plezier te doen. Kiki maakt van de goedhartigheid van de familie gebruik om ongestoord haar gangen te gaan...

Op een avond zitten de Pimpernolle's aan tafel...

Kees, wil je de kaas even halen ?

Hm... Blijf maar zitten ! Er is geen kaas meer... Kiki heeft het laatste brokje opgepeuzeld.

Wat ? Alweer die muis ? Kinderen, ik beloonde de witte muis te houden indien jullie op school goed jullie best deden. Ik moet bekennen, dat jullie puik gewerkt hebben... Jullie deden jullie best... Ik ook...

We hebben allemaal ons best gedaan... allemaal behalve DE MUIS! Indien ik nog eens klachten hoor, kan ze haar pakje maken, begrepen !

Even later zit heel de familie in de gezellige woonkamer. Vader leest, moeder naait en Kees en Micke spelen de witte muis duchtig de les.

Plotseling schreeuwt Mijnheer Pimpernolle dat heel het huis er van galmt...

HO!

Wat is er, papa ?

Wat er is ? Nog een keer die lelijke muis, natuurlijk ! Ze heeft de laatste bladzijde van m'n detectiveroman helemaal afgeknabbeld. De laatste bladzijde... snap je dat ? Nu zal ik nooit weten wie het « Zwarte Teken » is !

Dat is de druppel die de beker doet overlopen ! Morgen moet Kiki het huis uit ! Anders...

Kiki heeft zich werkelijk niet goed gedragen. Ik vrees dat papa gelijk heeft.

Neen, alles is nog niet verloren. Ik heb een idee. Volg me, Mieke !

Mieke en Kees gaan naar mijnheer Morihal de « beste buurman » van papa Pimpernolle.

Mijnheer Moeihal, zou je ons niet 'n grote dienst willen bewijzen ?

Graag, hoor ! Maar... waarover gaat het eigenlijk ?

Je doet net alsof je bij ons komt inbreken...

WAT ?

Kees en Mieke leggen de buurman uit dat hij 's nachts hun huis zou binnendringen, een paar stoelen omver werpen, een ijselijke gil slaken en dan de benen nemen. Voor het nest van Kiki zou hij een stukje van de stof van z'n broek achterlaten. Papa Pimpernolle zou dan aannemen, dat Kiki de dief op de vlucht had gejaagd en haar houden. Mijnheer Moeihal zucht diep maar... wat doet 'n mens al niet om kinderen tevreden te stellen ?...

Het is nacht en alles is stil in huis... Plotseling stapt er een sombere gedaante naar het venster van het gelijkvloers...

Hij gaat binnen en doet enkele stappen in de kamer... dan schrikt hij vreselijk, want het is net of hij hoorde iemand achter z'n rug...

Daar heb je 't ! Een echte dief !

Zoek je iets ? Het spijt me erg, beste collega, maar ik was hier voor jou. Ga dus een deur verder. Werk is er overal te vinden, nietwaar ?

De tweede gedaante verdwijnt zigzags...

Dat is kras ! Dat is kras !

Een collega met een goed karakter... was vlug bereid een deurtje verder te gaan !

Zelfzeker sluipt de gedaante naar het nest van Kiki...

De avond van papa en mama Pimpernolle eindigt kalm...

Edward, bekijk je sok een keer. Ik heb al zo dikwijls gezegd, dat je...

Sssst... Ik hoorde iets.

Ik spreek over je sokken ! De kinderen slapen en er is niemand in huis, je kan dus niets gehoord hebben !

Je vergeet de muis ! Zij maakt dat lawaai beneden, ik ben er heilig van overtuigd !

Intussen in de kamer van Kees en Mieke...

Hoor je dat lawaai ? Onze buurman doet het fijn, zeg !

Zodra we zijn kreet horen, lopen we naar beneden en doen alsof we vreselijk geschrokken zijn...

Op hetzelfde ogenblik...

OEI OEI !

Alle duivels in de hel ! Er is iemand in de eetkamer !... Ik ga kijken !

Neen, Edward ! Laat me niet alleen !

Papa, mama... er is een man beneden... hij schreeuwde...

Hou jullie kalm. En slapen... papa kijkt wel even wat er aan de hand is !

Plotseling flitst er een licht aan...

Handen omhoog ! Kom naar beneden !

Héé, dat stond niet op het programma !

Onze buurman wenst het spelletje nog verder te drijven...

Langzaam komt de familie Pimpernolle naar het licht...

Het is de eerste keer sedert we hier wonen, dat we een dief op bezoek krijgen !

Ik ben geen dief ! Ik kom slechts m'n geld halen ! M'n geld dat ik vijf jaar geleden hier verborg... Op de plaats waar ik het geld lei... vond ik een muis, of beter een rooftier.

Haha... Ik snap het al. Je bent de vroegere eigenaar van dit huis... Zonderling ik waande je in de gevangenis...

Ik werd vrijgelaten. M'n straftijd is om. Wel, spreek op, wat deed je met het pak bankbiljetten dat ik hier verborg voor m'n aanhouding? Een millioen was er in dit huis!

Kees, kom voor me staan. Ik stik van het lachen! Men zou waarempel geloven dat het een echte bandiet is.

Ik wist niet dat onze buurman zo goed komedie kon spelen.

Geef toe dat jullie gedurende vijf jaar ruim geleefd hebben van mijn centen... Ik heb ze daar in dit hol gestopt!

Hahaha! Nu begrijp ik het! Ik had me reeds afgevraagd hoe Kiki er in geslaagd was zelf die opening in de muur te boren? Hahaha, zeich je geld niet meer! Kiki heeft het opgepeuzeld! Hahaha, hoor je dat, mama! Kiki heeft EEN MILLIOEN opgegeten!

Ik vraag me af wat onze buurman daarop zal zeggen?

Alle duivels! Waar is die lelijke muis?

Hahaha, die muis? Begin er niet aan, tegen haar is niets aan te vangen. Een Pimpernolle moest het onderspit delven voor haar streken... en jij bent geen Pimpernolle dus...

Ik ga hier niet met lege handen vandaan. Terwijl ik je familie in bedwang houd, haal jij het geld!

Dat is een andere zaak! Ik zal je eventjes leren hoe mijn voorvaders met hoorzensnijders omsprongen...

Achteruit of ik schiet!

Hahaha... hou op, papa! Stop, mijnheer Moelhal! We stikken van het lachen. Het is kostelijk! Hahaha!

AH! AH! AH!

Wat betekent dat?

Ik zal het je uitleggen. Toe, mijnheer Moelhal, nu is het spel uit... je ziet toch wel dat papa echt boos wordt...

De bandiet wijkt stilaan achteruit...

Om hemelswil, zeg aan je zoon er meer op te houden... Het zou me spijten moest ik...

Trek je masker af! Hahaha!

Kjjjjjj!

Wat is dat?

Kiiiii!

Onze muis! Onze vleesetende muis!

Neen, « papiervretende » muis! Een muis die een millioen waard is.

Kees, knip het licht aan! Ik wil klaar zien in die zaak!

Neen, papa, doe dat niet! Het is mijnheer Moelhal ...OE!

Klik

Oei, oei, dat is een echte bandiet !

Pas op, papa ! Hij neemt de benen !

Ed... edward... laat hem lopen... laat hem lopen !

Nooit ! Hij hoort in de gevangenis thuis !

Mijn voorvaders lieten zich zo maar niet op de staart trappen...

Alle donders, het tapijt !

Bravo, Kiki !

De po... papa... politie !

Intussen in het politiecommissariaat van de wijk...

Maar ik zei je reeds dat mijn ware naam Moelbal is. Ik ging naar huis, toen jullie me bij de kraag vatten... Ik wou jullie verwittigen dat er een echte dief...

Je papieren !

Hm... Ik draag deze uitrusting niet iedere dag... en m'n identiteitskaart zit in de zak van m'n vest en...

Zeg ons, wat je in dit plunje zo laat op de avond uitspookte ?

Het was om de kinderen van mijnheer Pimpernolle genoegen te doen... Zie je... in verband met de witte muis... ze at de detectiveromans op...

RIIINNNG!

Die man is gek !

Hallo ? Ja de politie ! Wat ??? Bij Pimpernolle ? ...We komen ja... dadelijk !

Kom binnen, heren, papa maakt het pakje klaar !

Kiiiiii!

Proficiat, mijnheer Pimpernolle ! Indien het allemaal mannen waren zoals jij, zouden er geen gendarmen meer ...ik bedoel... er geen dieven meer zijn !

Ik deed slechts mijn plicht, mijnheer de commissaris !

De volgende morgen, voor de deur van Pimpernolle's woning...

Kiki, je hebt je dapper gedragen. Zonder jou ware het misschien slecht afgelopen voor ons... Mijn voorvaders wisten altijd hun erkentelijkheid te tonen... Kijk, hier heb je een paar detectiveromans, je mag ze naar hartelust opknabbelen... en indien ik rijk was kreeg je een groot bankbiljet als dessert !

VOLGENDE WEEK : BLERIOT VLIEGT OVER HET KANAAL.

EINDE

BOODSCHAP aan onze CLUBLEIDERS

En hier volgt een nieuwe boodschap, speciaal bestemd door de trouwe clubleden. Ze kunnen de boodschap ontcijferen met hun rooster en me eventueel antwoorden met diezelfde rooster.

Voor wie nog geen lid is van een Kuifje's club, herhalen we hier nogmaals de voorwaarden die moeten vervuld worden om ingeschreven te worden in onze grote Kuifje's vriendenfamilie : naam, voornamen, volledig adres en geboortedatum opsturen (in drukletters) samen met een pasfoto en 10 F in postzegels. (Een clubinsigne kost eveneens 10 F.) Na ontvangst van een aanvraag tot lidmaatschap, krijgt het nieuwe clublid een mooie lidkaart en de rooster voor het schrijven en ontcijferen van geheime boodschappen toegezonden.

SLUIT NOG VANDAAG AAN BIJ DE KUIFJE's CLUB !

ONZE BRIEVENBUS

WILLY VAN KEYNOLEN VAN DENDERHOUTEM zou graag wat documentatie willen over Frankrijk. Wend je daarvoor tot de Franse ambassade, Willy, en tot de reisagentschappen. Die zullen je alles bezorgen wat je wenst.

HANS DU CHATENIER VAN DEN HAAG wou graag het adres van de boogschuttersclub kennen waarover we verleden jaar een reportage brachten. Die club bevindt zich te Knokke-Het Zoute bij Sluis, Hans, niet ver van de golfclub. Ze is echter alleen tijdens het badseizoen open. Beste groeten.

JOHNNY ACKE VAN MENEN wou graag weten of men een abonnement kan nemen op ons blad om op het even welke dag van de maand, of alleen bij het begin van een trimester. Je kan je alle dagen in om het even welk postkantoor op « Kuifje» abonneren, Johnny. Je krijgt het blad toegestuurd van de week die volgt op de ontvangst van je abonnementsgeld. Wanneer mogen we je als abonné inschrijven ? Beste groeten.

*KAREL BRACQUE VAN ST-NIKLAAS-WAAS zou graag een ruilbericht in « Kuifje » opgenomen zien. Dergelijke berichten kunnen we bij plaatsgebrek in ons blad niet opnemen, Karel. Wie zich voor het ruilen van panten interesseert kan zich eventueel met Karel Bracque, Tinelstraat, 88, St-Niklaas-Waas in verbinding stellen.

SCHAF JE EEN "BOX TENGOR" ZEISS IKON AAN !

de uitstappen, je spelen en prettige vacantieavonturen blijven onvergetelijke herinneringen, dank zij een « BOX TENGOR » van ZEISS IKON, een kwaliteitsmerk voor fototoestellen. Vraag heden nog een kosteloze brochure « BOX TENGOR » aan : Ets. H. Nieraad, P. Deschanellaan, 66, Brussel.

GRENADIER VICTORIA VERTELT...

DE CONFERENTIE

KUIFJE (weekblad) — *Redactie, Publiciteit* : Lombardstraat, 24, Brussel — P.C.R. : 1909.16 — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc — Gedrukt te heide door : De Dijkk, C. Van Cortenbergh, Brussel — KUIFJE-HOLLAND — Singel, 231, Dordrecht, Tel. 3653, Giro 199.334, Abon. : fl. 4 per kwartaal.

DE KUIFJE'S BON

DIE OP DE VERPAKKING STAAN, GEVEN JE RECHT OP MOOIE GESCHENKEN!

Prentkaarten van KUIFJE, per reeks van vijf	50 punten
Prentjes DE SPROOKJES VAN PERRAULT, per reeks van vijftig	75 »
KUIFJE's WIMPEL in drie kleuren	100 »
Chromo's ZIEN EN WETEN, per reeks van zes	100 »
VLIEGTUIGEN (oorsprong tot 1914) reeksen 1 en 2	
VLIEGTUIGEN (oorlog 1939-45), reeksen 1 tot 9	
LUCHTSCHEPEN, reeksen 1 en 2	
SPOORWEGEN, reeks 1	
AUTOMOBIEL, reeksen 1, 2, 3	
FOTO's IN RELIEF « ANTWERPSE DIERENTUIN », met speciale bril. Per reeks van twintig	200 punten
KUIFJE's portefeuille, nieuw model	250 »
KUIFJE's puzzle op hout	500 »
Blokjesspel KUIFJE	500 »

't Prinske

TEKST EN TEKENINGEN VAN WILLY VANDERSTEEN

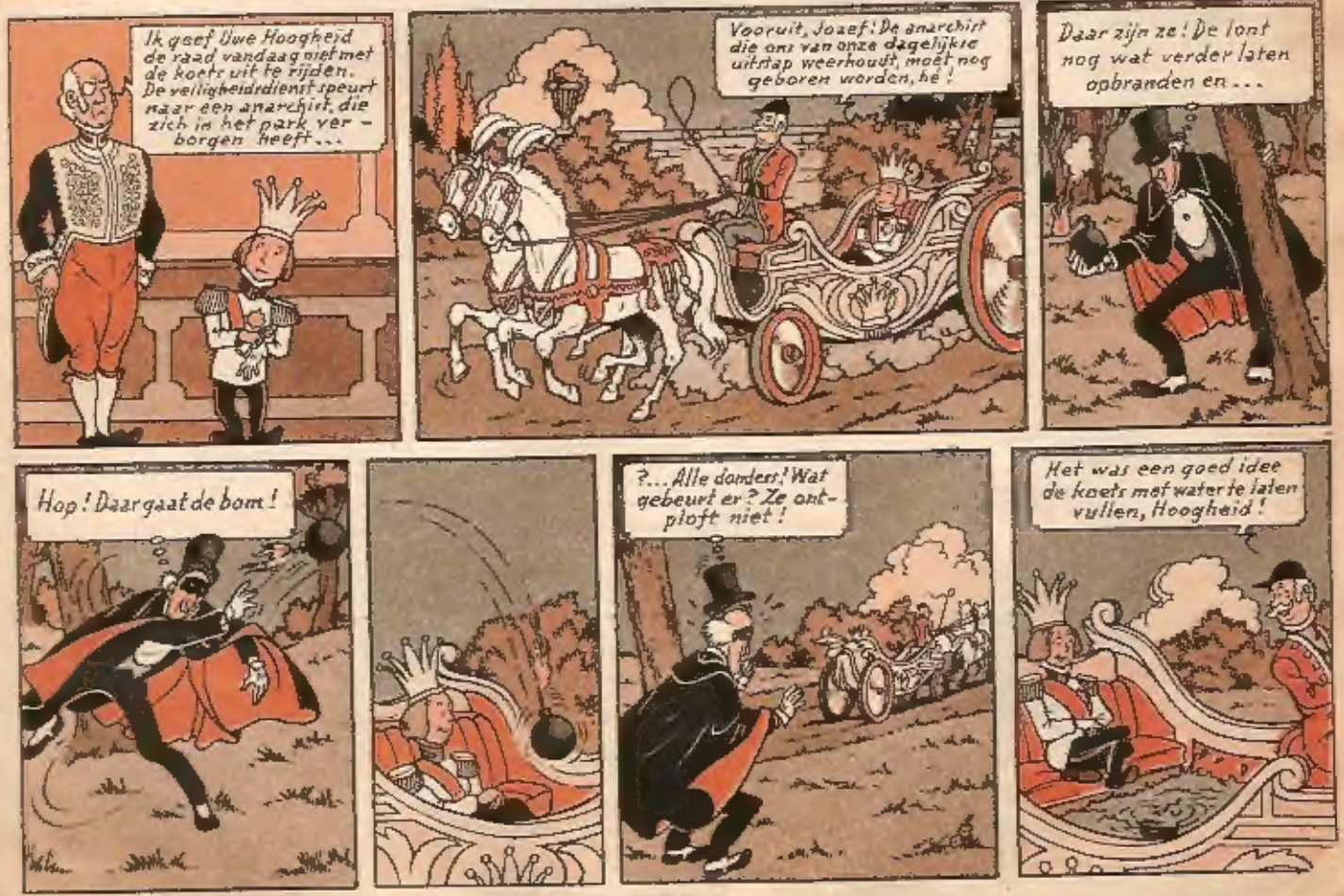

gezet)

CHLOROPHYL tegen de zwarte ratten

Torpedo helpt Chlorophyl uit de gevangenis ontsnappen. De Zwarte ratten zijn echter niet bereid hun prooi te laten en ze zetten de achtervolging in.

TEKST EN TEKENINGEN VAN RAYMOND MACHEROT

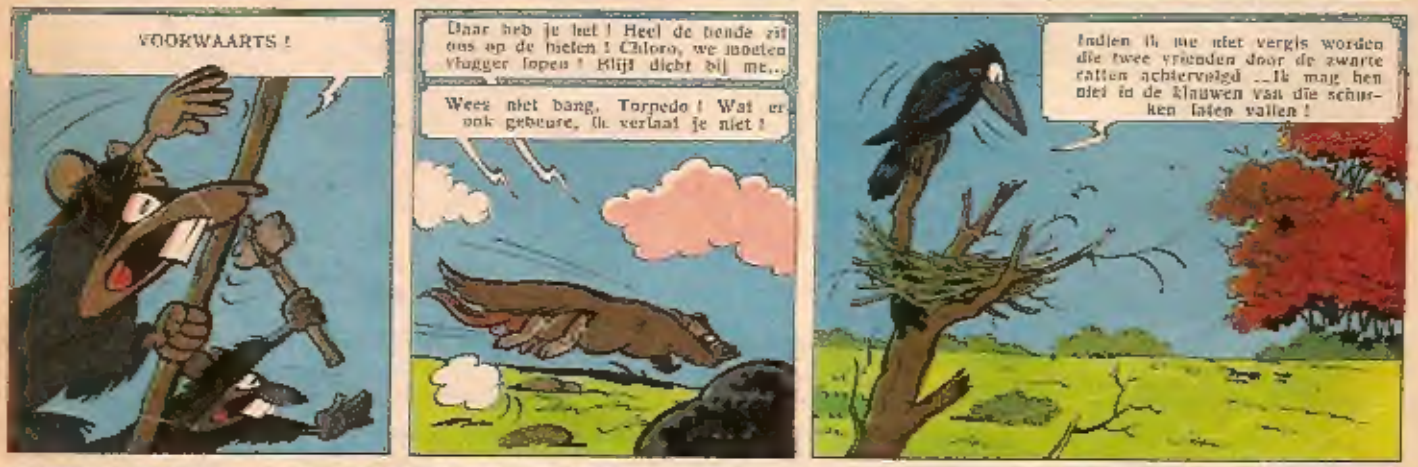

(Wordt vervolgd.)

HET FANTASTISCH AVONTUUR VAN

DOCTOR VEXELL

GEILLUSTREERD DOOR JAN GRATON

1

TOEN Dr Vexell, hooldingenieur van de fabriek van Godorow, die avond naar huis reed, voelde hij dat er iets abnormaals aan de hand was. Om naar zijn villa terug te keren, moest hij heel de stad door. Twee maal na elkaar moest zijn grote Mercedes voor het rood licht stoppen. Menzen wandelden op de stoep, aan weerszijden van zijn wagen. Het waren bijna allemaal arbeiders en ploegbazen, van de fabriek. Vexell kende hen goed en gewoonlijk groetten ze hem vriendelijk. Vandaag echter draaiden ze het hoofd om, om zijn blikken te ontwijken. Met een vage onrust in het hart, vervolgde Dr Vexell zijn weg om enkele minuten later te stoppen voor een weelderige villa welke de fabriek hem ter beschikking had gesteld.

— Goede avond, Natasja, groette hij de oude dienstbode die de deur opende. Is het diner klaar?

— Ik kan over een minuut opdienen, mijnheer.

Dr Vexell liet hoed en mantel neer en opende de deur van de eetkamer. In de grote open haard brandde het vuur, de zware gordijnen waren dichtgeschoven en er hing een behaaglijke warmte in het vertrek. Op een klein taboetje had iemand de avondkrant gelegd. Met het voorgevoel dat er een ramp dreigde, nam hij de krant en plooide ze haastig open. Hij wierp een blik op de grote titels van de eerste pagina en werd doodsbleek.

De oude Natasja kwam binnen met het avondmaal en zag haar meester verslagen in de zetel zitten. De krant was naast hem op de grond gevallen, hij staarde wezenloos naar de zoldering en in het gedempte licht merkte men het trillen van zijn machtige kin.

★

MIJNHEER! Mijnheer! Bent u ziek? riep Natasja.

Dr Vexell scheen te ontwaken uit een nachtmerrie.

— Heb je de krant niet gelezen, Natasja?

— Mijnheer weet best dat ik nooit dagbladen lees.

— Dus weet je het nog niet. Er dreigt een ernstig conflict los te breken tussen Rusland en mijn land. Indien het oorlog wordt ben ik verloren. Ze zullen me hier vasthouden, ze zullen me gevangen nemen en misschien wel fusilleren. Ik moet dadelijk vertrekken.

Natasja vouwde de handen in een smekend gebaar en vroeg met gebroken stem:

— Mijnheer zal me toch niet alleen hier laten?

— Je hebt toch niets te vrezen. Je bent een Siberische en je bent oud. Wees maar gerust, mijn vrienden zullen voor je zorgen en...

Vexell kreeg de tijd niet z'n zin te voltooien, want de bel rinkelde nijdig en hard aan de voordeur. Hij schrok en tastte machinaal naar zijn keel. Wie kon er op dit uur nog komen? Beslist geen vrienden!

— Zal ik open doen? vroeg Natasja verschrikt.

— Neen, open niet. Schuif de gordijn een beetje op zij en tracht te zien wie het is.

Natasja liep naar het venster en opende een van de gordijnen zeer behoedzaam.

— Excuseer, mijnheer, maar m'n ogen zijn niet meer zo goed. Ik zie twee schaduwen met een pet... De kleppen van de pet blinken.

— Petten met blinkende kleppen? Dat is de politie. Ga naar de keuken, Natasja, en kom niet terug vooraleer ik je roep. Ga nu! Haast je!

De oude dienstbode aarzelde een ogenblik. Dikke tranen stonden in haar ogen. Pas toen Dr Vexell de deur van de keuken hoorde dichtslaan, opende hij koorsrecht en met onbeweeglijk gezicht de deur voor zijn bezoekers. Het waren inderdaad twee leden van de politie. De ene zeer groot en krachtig gebouwd, de andere kleiner, minder zwaar. Ze groetten militair en de grootste van de twee zei:

— Bent u Dr Vexell?

— Ja.

— We moeten u spreken.

— Goed. Komt binnen, heren.

Het klonk ijskoud en zeer geheimzinnig terzelfdertijd.

Vexell nodigde zijn bezoekers uit plaats te nemen in de grote zetels bij de haard. Hij stak een sigaret op en trachtte het lichte beven van zijn handen te onderdrukken.

— Ik luister.

— U hebt de kranten van deze avond gelezen, Dr Vexell en u weet dus dat de oorlog dreigt. Onze komst verrast u dus niet meer.

— Wat wenst u eigenlijk?

— Indien het werkelijk oorlog wordt, bent u onze vijand. We wensen u echter niet aan enig gevaar bloot te stellen want u kan ons van nut zijn. U hebt de plannen van bepaald zeer kostbaar oorlogsmaterieel. We wensen niet dat deze plannen verdwijnen, noch dat u verdwijnt.

Vexell werd ongeduldig.

— Wat bedoelt u daarmee?

— Van deze avond af wordt uw villa bewaakt. Een lid van de politie zal u vergezellen telkens u uitgaat. In uw huis doet u nochtans wat u wenst.

Vexell was practisch reeds een gevangene, hij liet zijn ontroering echter niet blijken en vroeg eenvoudig:

— Ik dank u voor uw bescherming. Ik schat ze naar waarde.

De grootste van de twee glimlachte spottend.

— We laten u nu met rust, Dr Vexell. Wij moeten onmiddellijk de wacht optrekken. Ik vond uw woning, m'n kameraad in het park. Goede nacht.

Ze groetten en verdwenen zonder er nog een woord uit leg aan toe te voegen.

Na enkele minuten hoorde men het geluid van hun stappen op het grint van het tuinpad.

★

DE oude Natasja, angerust omdat ze geen stemmen meer hoorde, opende behoedzaam de deur van de eetkamer. Dr Vexell zat voor het haardvuur. Zijn brede rug vormde een scherm tegen het licht en geleek op die van een reus. De dansende vlammen wierpen een zilveren glans op zijn blond haar. Er speelde een zonderlinge lach om z'n lippen, hij wreef zich in de handen en Natasja hoorde hem murmelen:

— M'n beste kerels, jullie hebben me nog niet!

(Wordt voortgezet.)

Het waren inderdaad twee leden van de politie. De ene zeer groot en krachtig gebouwd, de andere kleiner, minder zwaar.

Op Reis m

DILIGE

OM de diligence of de postkoets werd een heleboel romantiek geweven, ze lijkt zo echt gezellig wanneer men ze bekijkt op oude, vergeelde prenten. De diligence stamt uit de tijd toen de mensen nog « tijd » hadden en de wereld oneindig groot scheen. De reis per postkoets was een avontuur, een georganiseerd avontuur want je moest je plaats weken op voorhand bestellen en de diligence vertrok niet of alle plaatsen moesten ingenomen zijn.

Drie meter hoog, dikwijls in het geel geschilderd, was de postkoets verdeeld in drie compartimenten. De vier plaatsen vooraan waren de beste en kostten een mooie som geld. In het volgende compartiment werden zes à acht mensen op elkaar gepakt op twee harde banken. Vier tot zes reizigers konden in het derde compartiment plaats nemen en drie reizigers zaten naast de koetsier op de bok. Zij hadden natuurlijk het beste uitzicht en ze vervoelden zich niet want, wie kan er meer interessant nieuws vertellen dan een postkoetsier?

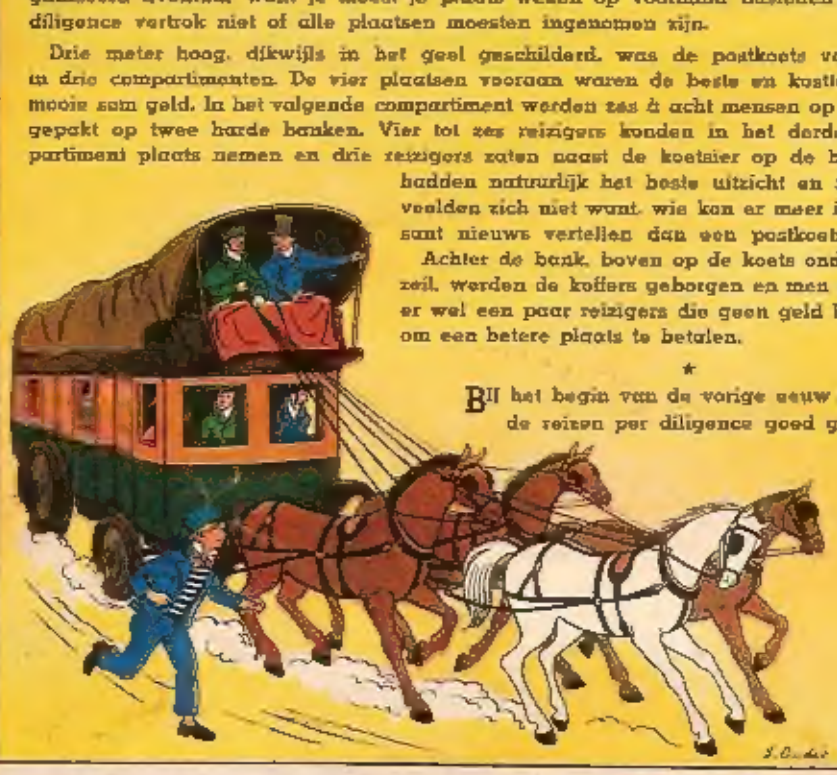

Achter de bank, boven op de koets onder een zeil, werden de koffers geborgen en men duldde er wel een paar reizigers die geen geld hadden om een betere plaats te betalen.

★

BIJ het begin van de vorige eeuw waren de reizen per diligence goed georganiseerd. Om de twaalf kilometer was er paarden verwisseld werden en de postm de reizigers, de brieven en de paarde postkoets hersteld worden of waren er wreef de postmeester zich in de hand reizigers veel langer in zijn herberg en een mooie stuiver winst. De reizen wa postkoets bij zonsondergang stopte en d ming een warm maal konden krijgen en

De postherbergen waren, op enkele uitz zich daarover, men was het gewoon en worden door rovers op een van de verlat

De koetsier was de « kapitein » van de de koets vertrok of er een afspanning in de maaltijden en van hem hing het wel plaats bestelde in een postkoets inform was beter, genoot meer vertrouwen dan d komen bij de koetsier mocht vooral niet

★

DAAR men nooit wist wat men allemaal men ter bestemming zou komen, werd De reiskoffers waren zwaar, voorzien van beslagen. Ze moesten tegen een duwtje k meester gooiden ze van het dak van de

DE AVONTUREN VAN JO, JETJE EN JOKKO DOOR HERGE

DE NAJ

...et een ...NCE

...n postherberg wacht de ...ster-herbergier zich om ... bekommerde. Moest de ...een paarden voorradig ...h want dan bleven de ...dat betekende voor hem ...n zo geregeld, dat de ... reizigers in de afspan- ...tievens overnachten.

...adeningen nu, erg vuil. Niemand bekoeg ...et was de minste kwaal. Uitgeplunderd ...h wagen was veel erger!

...karavaan. Hij blies op de hoorn wanneer ...het gezicht was; hij regelde het uur van ...en wee van de passagiers af. Wie een ...orde steeds naar de postiljon; de ene ... andere. Wie op een goed blaadje wilde ...gerig zijn.

...oon tegenkomen onderweg en ...wanneer ...r een omvangrijke bagage meegenomen ...konden in metaal en met koperen nagels ...nen, want de loopjongens van de post- ...koets naar beneden.

Er was geen vuur in de diligence en in de winter was het geen pretje een lange reis te maken. Men trok drie « duffelse » boven elkaar aan en ...er een warmwaterkruik onder z'n voeten! De dames waren weggedoken in mantels, kapmantels, pelsen, shawls en wat weet ik meer. Wanneer de post horen weerklonk, de zweep knalde en de postkoets met veel lawaai de stad uitreed, werden er broodjes weggepakt en met zakdoeken gewuifd... Men reed immers het groot avontuur tegemoet. Hoe vaak hoorde men niet van struikrovers die de koets hadden doen kantelen en de reizigers van have en goed beroofd?

De reizigers die dicht tegen elkaar gepropt waren en ruw door een geschokt werden, maakten het zich zo gezellig mogelijk. Spoedig kende men elkaar en wist waarom men op reis gegaan was. Er was ook steeds een grappenmaker, die iedereen aan het lachen bracht of die een griezelverhaal wist te vertellen van rovers en moordenaars of over postmeesters die hun klanten 's nachts om het hoekje hielpen...

★

WANNEER men ter bestemming kwam, zonder dat de zware koets één keer in de gracht was terecht gekomen zonder dat er een as was gebroken of een wiel vermeld... indien men geen bandieten had ontmoet en al zijn reisgoed nog bezat had men een uitstekende reis gemaakt ook al was er een dag vertraging, had men een stijve nek of een bevroren teen...

AVALLEI

om ... gegeven werd door ... maharadja van ... om ... naar zijn land te kunnen, zo ... ... anders, ontscheepen te Bombay

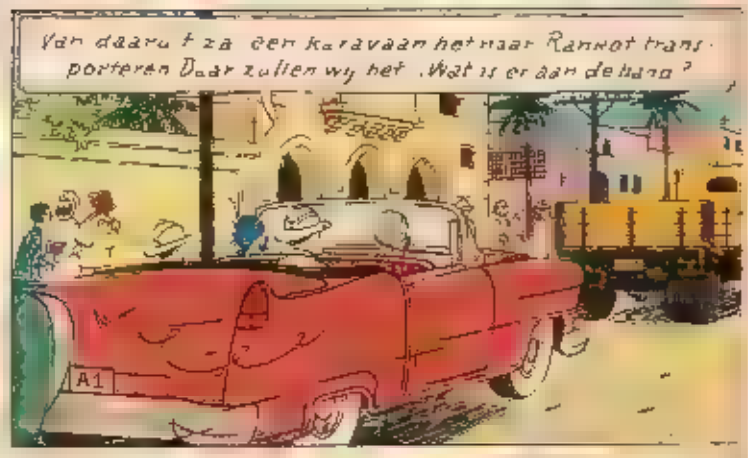

Wordt vervolgd

DE POSTILJON

KUIFJE'S NIEUWSBLAD VOOR JONGENS VAN 7 TOT 77 JAAR

REDACTIE, ADMINISTRATIE EN PUBLICITEIT LOMBARDSTRAAT, 24, BRUSSEL

Hout wordt zagemeel en zagemeel weer hout

EEN Brits ingenieur vond een machine uit die al de afval van het hout dat in de schrijnwerkerijen gezaagd wordt opslokt en, wanneer men de machine daarbij een bepaalde hoeveelheid hars te eten geeft, spuwt ze na een uur planken uit zo hard als elkenhout en dadelijk te gebruiken voor deuren, vensters, meubels, enz. enz. Europese en Amerikaanse firma's hebben reeds zo'n wondermachine besteld. De kostprijs van meubels zou dank zij deze machine, behoorlijk dalen!

KEN JE GUST AL?

NEEN, dan gaan we hem even voorstellen. Gust is een jonge Congolese gorilla, de trots van de Antwerpse Dierentuin. Toen hij in de Scheldestad aankwam, woog hij slechts zes kilo, vier weken later woog hij zeven en nou en thuis weegt Gust al [illegible] kilo. Hij is [illegible] en een [illegible] verzorger, die [illegible] Twee weken geleden in de Zoo, waren vorige winter zijn speelkameraden en Gust bakte de kleine leeuwen heel wat poetsen. Wat zo'n kleine gorilla eet? Melk, veel melk en verder wortelen, bananen, koekjes en dan van [illegible] ook al zijn [illegible] zeventien maanden oud en de Antwerpse Zoo toont hem deze zomer aan het publiek.

PERZIKEN OP HET DAK!

EEN zekere Harris, die te Memphis in de staat Tennessee (V. S.) woont, kon het niet over zijn hart krijgen een grote perzikboom, die in de weg stond om zijn huis te bouwen, neer te vellen. Hij bouwde dus zijn huis rond de boom. De stam gaat recht door zijn slaapkamer. Hij hoeft slechts op het dak te klimmen om de heerlijke vruchten te plukken. 's Avonds hangt Harris zijn kleren aan de tak van de perzikboom in plaats van aan de kapstok!

WIST JE REEDS!

DAT vogels hun nest slecht [illegible] als broed- en kinderkamer gebruiken doch er nooit in overnachten.

● Dat honden eigenlijk niet zweten omdat ze geen zweetporiën hebben en de temperatuur van hun lichaam regelen met hun tong. Wanneer ze het te warm hebben, hijgen ze en laten de tong ver uit de muil hangen.

● Dat een zwaluw gewoonlijk niet meer dan 10 gram weegt dus minder dan een brief!

● Dat de angel van een bieke rijner is dan de fijnste naald. Een naald heeft een doorsnede van 0,1 millimeter, de angel van een bij 0,00001 millimeter. Een spindraad (de draad waarmee de spin haar net weeft) is [illegible] dik.

● Dat vissen zeezlek kunnen worden als je met het aquarium wiegt.

● Dat mensenhaar veel sterker is dan om het even welke draad van gelijke dikte. Een mensenhaar kan een gewicht van 250 gram dragen zonder te breken!

GRAAF DERBY EN DE PAARDEN

[illegible] driejarige paarden die reeds als éénjarige in wedstrijden uitgekomen zijn. De Derby Day is de Engelse nationale dag bij uitmuntendheid en de resultaten van de Derby gelden in Groot Brittannië als standaard voor de volbloedfokkerij. De afstand bedraagt anderhalve Engelse mijl.

Waar komt nu de naam Derby vandaan? Het was in het jaar 1780 dat het er in de herberg « The Oak » druk toeging want er werd een groot ruiterfeest gehouden. Edward graaf van Derby en Sir Charles Bunbury namen er aan deel. Men wou aan het feest natuurlijk een naam geven en het lot besliste dat het de naam van graaf Derby zou zijn. Sedert 1780 wordt er ieder jaar een Derby gelopen. De herberg « The Oak », die elke herinnerend aan het ontstaan van Engelands grootste paardenrace werd later door Edward de twaalfde graaf van Derby aangekocht en vergroot. Nog een bijzonderheid: de grote winnaar van de éérste Derby op 4 Mei 1780 was Diomed, het paard van Sir Charles Bunbury. Diomed werd verkocht aan Amerika en werd aldaar het eerste Amerikaans renpaard. Bij de dood van Diomed was er rouw in heel Amerika.

De stad van de 50.000 lampen

HET is in Warren dat [illegible] vor jaar dagen geleden de 50.000ste [illegible] het lamp werd aangesloten [illegible] de grote Philadelphiabrug. De lampen en de straten van Warren worden [illegible] en bij [illegible] 92.000 kilowattuur of genoeg stroom om een normaal huishouden gedurende vierhonderd jaar elektriciteit te leveren! Bovendien staan er in de stad van de walsen nog 5.357 gele vlugge gastlantaarns.

Vroum

VLIEGTUIG MET VIJF RECORDS!

● VROUM is een verbazingwekkend vliegtuig dat ronkt als een echte. Het bereikt een hoogte van één kilometer doch zijn **laatste record bedroeg 1948 meter.**

Het kan uren in de lucht blijven, zelfs bij slecht weer en je zult het nooit mogen worden zijn karpelssprongen te bewonderen.

● VROUM is makkelijk te hanteren en je hoeft er geen enkele mechaniek aan te regelen. Zijn rotorvleugels zijn een gebreveteerde nieuwigheid, die zelfs de specialisten interesseert (zie « Echo des Ailes » van 10-12-52).

● Duizenden jongens spelen dolgraag met een VROUM, het als je trouwens. Sommige jongens schrijven ons: **« Mijn VROUM vliegt bijna tot in de wolken en iedereen kijkt er naar. Ik heb m'n vliegtuig tot drie uren lang uren vliegen zonder landen! Zelfs papa is er dol op en mijn vrienden zouden ook graag een VROUM hebben. »**

● Ook jij vraagt een VROUM. Vul daarom nog vandaag de **SPECIALE BON** in en over twee dagen krijg je je VROUM in een draagkoffertje verpakt.

EEN GESCHENKBON. Een VROUM, vliegtuig met vijf records tegen de speciale prijs van 89 F betaalbaar aan de postbode. Kosten 7 F. Indien je niet tevreden bent en je stuurt het toestel onbeschadigd terug binnen de vijf dagen na ontvangst, wordt je geld teruggetaald.

Naam **Voornaam**

Straat **Woonplaats**

Leeftijd

VLIEGTUIG VROUM 33-COPAC, Kruisdagenlaan, 47, Brussel

HET WOORD IS AAN HET LICHT

OP het congres voor planetair onderzoek te Hamburg verkondigde Eugen Sänger, een Duits geleerde, dat de interplanetaire [illegible] door het licht zullen worden voortgestuwd en noemt ze « Photonenraketten ». Indien het waar is, dat de eerste stoomraketten over een dertig à veertig jaar zullen kunnen vervoerdigd worden, zal men nog een minute honderd jaar moeten wachten, op de photon-raket, die in [illegible] je van snelheid [illegible] kunnen bereiken, nog gaat naar die [illegible].

GOUD VOOR ROME

De man m... de purper... mantel... Lambik achter in de grot die
...

Op dit ogenblik verlegt Titus de aandacht van Suske en Wiske op een rookwolk die aan de horizon opstijgt

Kom we gaan vlug kijken Mischien is Lambik daar in de buurt

Dat is pertmogelijk De grot waaruit de rook komt ..

...gt vlak onder die zonderlinge groene steen waarover hij indertijd sprak

Dan is het mogelijk dat Lambik in die grot is !

Op hetzelfde moment slaat de brand in de opslagplaats van scheikundige stoffen van het laboratorium en een geweldige ontploffing rijt de rots open

...half bekomen van hun schrik, doorzoeken onze vrienden de puinen in de hoop een spoor van Lambik te ontdekken...

Vermits we geen spoor van Lambik vinden ..

... kan het zijn dat hij langs de gang, onder deze deksteen, ontsnapt is !

Ja Wiske misschien heb je gelijk Maar die... een ...jkt me erg zwaar ..

Titus zal dat karwei je opknappen !

Bravo Titus Trekken maar De steen beweegt af !

Je, e we... Lambik moet even voor de ontploffing langs deze gang ontsnapt zijn

Inderdaad Kom, we dalen er in af

DE NIEUWE AVONTUREN...

Robinson hertt s nachts een afgodsbeeld van de Tartaren vernield De Tartaren wensen dit natuurlijk niet ongestraft e laten en achtervolgen de karavaan

AAN de ene kant waren wij zo goed beschermd door de barricade, opgeworpen met onze reiskoffers, dat de Tartaren de teugel wendden om een enkele tijd later in de rug aan te vallen. Het is toen dat een Kozak van Jarawena op het geniaal idee kwam, uit het kamp te glippen en na een grote omweg te hebben gemaakt, de Tartaren in de rugzijde naderde Hij verklaarde de boodschapper van de gouverneur te zijn speciaal gestuurd om hen het laatste nieuws over hun vijanden te bezorgen « De bandieten die het beeld vernielden, zijn gevlucht in de richting van Sibeilka om ook de god van deze stad te vernielen » vertelde de Kozak. Hij gaf verder zoveel bijzonderheden omtrent de beeldstormers dat de Tartaren hem op het woord geloofden en hun vijanden achterna stormden. Sibeilka lag op vijf dagen rijden van ons! Die Tartaren zagen we nooit terug'

EINDELIJK kwamen we in Tobolski, de hoofdstad van Siberië. Ik bleef er heel lang en wel om volgende reden : de winter had zijn intrede gedaan en ik besloot de karavaan niet tot Moskou te volgen doch over Archangelsk naar Engeland te keren. De haven was echter dichtgevroren en ik moest te Tobolski wachten tot het ijs zou smelten. Ik nam mijn voorzorgen om de koude te trotseren en droeg lange kleren met pels gevoederd. Ik zag er wellicht erg belachelijk uit maar ik leed geen koude en dat was toch het voornaamste. De huizen van Tobolski werden verwarmd door een grote haard in het midden van het huis. Naast de opening voor de rook, was er nog een andere waarlangs de hitte in al de kamers drong

IK trof te Tobolski goed gezelschap en verveelde me geen ogenblik. Je moet weten dat de Tsaren de gewoonte hadden, de onderdanen die hen in de weg liepen, naar Siberië te verbannen. Er waren er heel wat! Ze droegen hun lot moedig en gelaten. Sommigen hadden de resten van hun fortuin kunnen overbrengen, anderen niet. Wanneer iemand naar Siberië gezonden werd, kwamen zijn eigendommen in handen van de Tsaar. De ballingen gingen op jacht, niet alleen om in hun onderhoud te voorzien, doch ook om af en toe een mooi bont te kunnen verkopen. Ik deed ook een voorraad pelsen op, om mee naar mijn vaderland te nemen. Al de ballingen waren mijn vrienden geworden, vooral een van hen, een prins, vond ik voor zijn sympathiek

MIJN gewoonte getrouw wandelde ik ook die avond in het bos achter het huis gelegen. De meizon was nog niet helemaal ondergegaan en haar rood en purperen stralen zetten de grote bomen in vlam. Een echte technicolor maar dan zonder het harde groen en met meer poëzie er r

Krak. Krak ! Er ritselde iets over de grond dat m n aandacht wekte. Ik zocht een wijl en vond in de heistruiken een klein zwart pluimenbandeloze Een jonge kraai die uit het hoge nest gevallen was en nu op z'n eentje door de heide dwaalde als een klein kind in de straten van een hoofdstad. Ik nam het triest pikzwart pakje op en kon vaststellen dat er niets gebroken was. Het ongelukje was dus niet zo groot. Daar ik de jonge kraai wou behoeden voor een langzame hongerdood of . voor de tanden van de vos, nam ik ze mee naar huis

Haast je wat! riep m n zus toen ze me zag aankomen. Het eten staat koud te worden en . en

Ik toonde de kleine zwarte kraai en m n zus zweeg dadelijk. Samen maakten we een nestje voor onze beschermeling en stopten hem broodkruimels in water gedrenkt in de bek. Dat was natuurlijk een hele operatie. Zo'n kraaienbaby is niet gewend door mensen gevoederd te worden! Eens in z n nestje viel onze kraai in een diepe slaap

Nauwelijks was het de volgende morgen licht of de zwarte vogel was wakker en kraste zo lang tot ik naar beneden kwam en hem malse hapjes in de bek stopte. Eerst weigerde hij hardnekkig kroop achteruit telkens m'n hand iets dichter kwam en bijtte gelijk een kat. Ik zette m'n zwarte beschermeling buiten op het gras en hij amuseerde zich heel de dag met de grashalmen en oogde stomverbaasd het gehaddel van een paar vlinders na

Weken verliepen, weken waarin ik tegenover m'n kraaitje het geduld van een engel aan de dag legde om het dier toch maar te doen eten. Mijn zus had het kraaienkind Jan gedoopt en je kan niet geloven hoe blij we waren toen we vaststelden, dat Jan groter en sterker werd en zijn mooie zwartblauwe

MIJN VRIEND JAN

Tekst en tekeningen van Raymond Macherot

vleugels leerde gebruiken. We meenden dat hij ons nu spoedig zou verlaten maar neen. Jan steeg op beschreef brede cirkels boven het huis en kwam weer terug. Wanneer we hem alleen in de tuin lieten, kraste hij zolang tot we hem kwamen gezelschap houden of tot hij binnen mocht. 's Avonds sprong hij op m'n schouder en bleef daar stil zitten tot ik hem op zijn stokje zette en hij begreep dat het spel dan uit was en iedereen ging slapen.

Alle kraaien zijn tuk op larven en wormen maar Jan keek er niet eens na, hij verkoos frites en brood met jam! Kraaien eten insecten en fruit en geen vlees zoals de grote raven, die men in ons land haast niet meer vindt. De groenteboeren zien de kraaien over het algemeen erg graag, omdat ze zo veel schadelijke insecten verdelgen, de boeren die graan zaaien houden er een heel andere mening op na.

Jan is mooi en groot geworden en zijn stevige bek is een gevaarlijk wapen. Er zijn weinig katten in de buurt die het nooit met Jan aan de stok hebben gehad! Laatst kwam er een grote, grijze kat op inspectietocht in ons huisje. Ze woonde nog maar pas in de streek en had nog geen kennis gemaakt met Jan. Ze knipperde met haar felle groene ogen toen ze de kraai ontdekte die sliep op de onderste tak van een kleine abrikoomboom. Met fluwelen pootjes sloop ze er naar toe en klom op de boom... Maar Jan sliep maar met één oog en toen de grijze kat te dicht kwam, kreeg ze een zodanige pik van de kraaienbek op haar neus, dat ze haas over kop naar beneden tuimelde. Sedert die dag heeft de grijze kat een vreselijke schrik van mijn gepluimde tomahawk en waagt zich niet meer in onze tuin als Jan er is.

De tuin en de omgeving wordt door Jan als zijn privé jachterrein beschouwd en wanneer de twee eksters, die aan de rand van het bos wonen, over de tuin of het huis vliegen, kan je Jan zien opstijgen als een interceptiejager! Hij krast vervaarlijk en vecht zo lang tot de eksters zich uit de voeten maken.

VANDAAG hebben we Jan twee jaar. Hij zit voor mij op de vensterbank en volgt met zijn vinnig kopje het over en weer glijden van de schrijfmachine en schrikt soms even van het beletje aan het einde van iedere regel. Ik weet dat hij ongeduldig wacht tot ik gedaan heb om op m'n schouder te vliegen en samen de gebruikelijke avondwandeling door het bos te maken.

...VAN ROBINSON CRUSOE

GEILLUSTREERD DOOR A. WEINBERG

DE prins gaf me een mooie les in wijsheid en bescheidenheid. Je moet weten dat er in Siberië geen gevangenissen of tralies waren doch niemand kon er praktisch ontsnappen want het land was zo enorm groot, woest en eenzaam, dat het onmogelijk zou geweest zijn alléén in veilige haven te belanden. Met een karavaan waren de mogelijkheden natuurlijk groter en ik stelde de prins voor met mij mee te gaan. Hij dacht na over mijn plan en weigerde. « Ik wens niet opstandig te zijn tegen het bevel van m'n meester, zelfs al is dit onrechtvaardig. Ik zou trouwens ongelukkig zijn ver van Rusland ». Hij was gelukkig te Tobolski. Hij vroeg me echter zijn zoon, die hij me op 'n nacht voorstelde, mee te nemen. Ik aanvaardde.

IN het begin van Juni reisde ik een deel van mijn koopwaar uit Indië in tegen boot en leveranciddelen en gaf het bevel te vertrekken. Mijn karavaan was klein. Slechts dertig kamelen waarvan er elf aan de prins toebehoorden doch doorgingen als mijn eigendom. Hetzelfde voor zijn dienstboden. Om de steden te vermijden, waar de Russische soldaten iedere karavaan nauwkeurig doorzochten, moesten we voortdurend door de steppe rijden. De Siberische knecht van de prins kende de streek op z'n duimpje. 's Nachts sliepen we onder een tent. De Tartaren uit deze gebieden waren gelukkig vredelievend, zo had men het ons ten minste in Tobolski gezegd, en wij namen nooit voorzorgsmaatregelen...

OP zekere dag zagen we een vijftigtal ruiters op ons afkomen. Wij waren slechts met zestien man. Ik liet al onze kamelen achter elkaar rijden om ons te beschermen. De Siberische knecht ging de ruiters tegemoet. Hij begreep hun taal echter niet. De ruiters wilden ons omsingelen en wij vluchtten naar een bos. De bomen stonden er zo dicht bij elkaar dat een man te paard er onmogelijk door kon. De Tartaren vielen ons toch aan, doch wij hadden geweren en schoten er flink op los. Ze wendden de teugel doch liepen niet ver en toen het donker werd naderden ze opnieuw. Ze hadden ongetwijfeld het inzicht ons te beroven.

(Wordt vervolgd)

DE NIEUWE AVONTUREN VAN

TEKST EN TEKENINGEN

POM EN TEDDY

VAN FRANS CRAENHALS

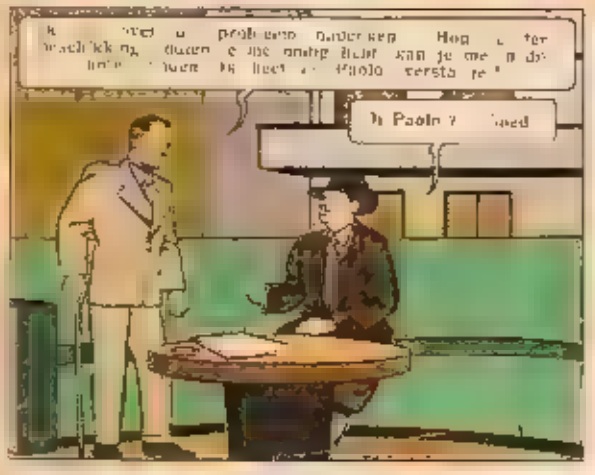

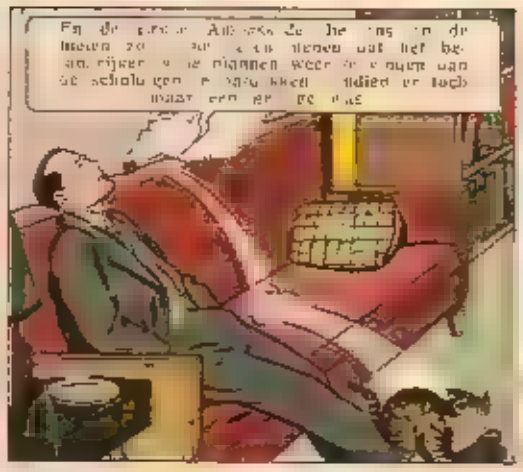

DE WITTE RUITER

TWEEDE DEEL

TEKST EN TEKENINGEN VAN FRED JUNCKEN

EN ZIEHIER DE WINNAARS

VAN DE

GROTE KUIFJE'S PRIJSVRAAG 1954

ENKELE BIJZONDERHEDEN

Vijftien duizend antwoorden ! Kan je je voorstellen wat dat is ? Zoveel antwoorden nazien en corrigeren doe je niet in een handomdraai en het duurde dan ook enkele weken alvorens we de lijst van de winnaars konden publiceren. Nu zijn we dan zo ver ! We kunnen niet alle namen in één keer geven. Heb geduld, in onze volgende afleveringen volgt de rest van de lijst.

Ziehier trouwens de puntenverdeling :

Kregen 50 punten op 50 : van nummer 1 tot 432.

Kregen 49,5 punten : van nummer 433 tot 577.

Kregen 49 punten : van nummer 578 tot 1.104.

Kregen 48,5 punten : van 1.105 tot 1.302.

Van de deelnemers die 48 punten behaalden konden slechts diegenen geklasseerd worden (198 van nummer 1303 tot 1500) die voor de bijkomende vraag een tijd vermeldden, die het juiste uur dicht benadert en schommelt tussen 39 u. 30 min. en 41 u. en 29 min. Zoals je ziet liep men met twee fouten reeds gevaar geen prijs te winnen !

Hartelijk proficiat aan allemaal !

DIT IS ONZE EERSTE PRIJS !

EERSTE LIJST VAN DE PRIJZEN

WINT DE « I.F.A. 1954 »
Michel CONTRARDY Observatoriumlaan, 103 Luik.

WINT HET TELEVISIETOESTEL
André GAHIDE, Wegeliasdreef, 36, Watermaal.

Wint een Kuifje's uurwerk « speciale »
Guy BOURGUIGNON Grote Basstraat, 126 Jemeppe-sur-Sambre.

WINNEN EEN « AJAX » FIETS : Michèle YAGER, Bosvoorde. - Gilbert GAVROY, Namen. - Jean-Marie MASSET van Embourg. - Julien BESTGEN, Parette.

WINNEN EEN DRAAGBAAR RADIOTOESTEL « AKKORD » : Jean-Pierre KENSIER, Peruwelz. - Michel COHY, Namen. - René VIELVOYE, Luik. - Daniel DUQUE, St-Pieters-Woluwe. - Reine de BOELPAEPE, Schaarbeek.

WINNEN EEN KUIFJE'S UURWERK « SPOET » : Georges VERHAERT, Mortsel. - Joël DELACROIX, Elsene.

WINNEN EEN KUIFJE'S UURWERK « JUNIOR » : Pierre WANSART, Luik. - Geneviève BELVA, Etterbeek. - Jaak MISPELTER, St-Gilles.

WINNEN EEN ELECTRISCHE TREIN « MARKLIN » : Rachel MEURISSE, Frenois. - Micheline LOHIES, Jette. - Etienne STRUYE, Gent. Jacqueline MICHE, 's Gravenbrakel. - Fernand DEMETS, Brussel. - Lucien MARCHAL, Namen. - Serge JAMART, Vezin. - Robert DUPUIS, Nijvel. - Marc van LAERE, Gent. - Claude RIGO, Luik.

WINNEN EEN « GOVERNOR » TENT : Karel STORME, St-Genesius-Rode. - Monique van ONGEWALLE, Woluwe. - Anne-Marie PIETERBROECK, 's Gravenbrakel. - Henri BERTHOLD, St- Lambrechts-Woluwe. - Brigitte MOENS de HASE, Gent. - Michel HOUYET, Elsene. - Guy JACQUES, Luik.

WINNEN EEN LUCHTMATRAS « GRIZZLI » : Ludo ALLARD, Ukkel. - Michel GAHIDE, Watermaal. - Paul SNOECK, Gentbrugge. - André ROBA, Antwerpen. - Lucien SCHEGGIA, Laken.

WINNEN EEN RUGZAK « GOVERNOR » : Anne-Marie LEGRAND, Elsene. - Nicolas VAN PUT, Kappellebos. - Willy FRANÇOIS, Chiey. - Michel LENELLE, 's Gravenbrakel. - Michel ETIENNE, Ougrée. - Jaak VELUT, Brussel. - Renée VIELVOYE, Luik. - Liliane CRESPIN, Rametlvoz. - Jan BIEUVELET, Aarlen. - Regina d'HOOP, Ukkel.

WINNEN EEN PAKKET VULPEN : Christiaan PECASSE, Antwerpen. - Jaak MARCHANDISE, Flémalle-Haute. - Etienne DUPONT, Ronse. - René VIELVOYE, Luik. - Christiaan PHILIPPSEN, Antwerpen. - Jozef MATTENS, Evere. - Liane VANDEN BOSSCHE, Evere. - Willy STERCKX, Evere. - Paul BERNARD, Evere. - Germain PEIFFER, Wijgmaal. - Luc LORRE, Wetteren. - Jean BODART, St-Lambrechts-Woluwe. - Paul LESUISSE, Nijvel. - Bertha CUISSET, Waterloo.

WINNEN EEN BASKETBAL : Alain VERHEST, Ukkel. - Ivan CASSART, Ukkel. - Paul DE SMEDT, Evere. - Clébert MARCHAL, Bois-de-Villers. - Robert FUEG, Ukkel.

WINNEN EEN FOTOAPPARAAT GEVABOX : Etienne Beeckmans, Berchem-Antw. - Freddy HAROU, Vorst. - Monique DUJARDIN, Dinant. - Henri TROISFONTAINES, Esneux. - Alain LAMINE, St-Gilles. - Jean-Luc van der MAREN, Doornik. - Mathieu DE VESTELE, Brugge. - Guy BOUCHE, Brussel. - Etienne de LASZLO te Liers (Luik). - Henri DAUBECHIES, Chièvres. - Daniel DURAY, Koningslo. - Jan DE KEYSER, Bosvoorde. - Claudine LESSUISSE, Brussel. - Brigitte BOON, Jezus-Eik. - Michel NICOLAS, Chimay. - Anne-M. PURNODE, Watermaal. - Michel COURTIN, Etterbeek. - Yves-Marie ANTOINE, Etterbeek. - J.-Cl. HENDRICK, Anderlecht. - Francis CONROT, Luxemburg. - Albert KETELS, Brussel. - Marie de RADIGUES, Luik. - A.-M. GAHIDE, Watermaal. - Erik SEVERIN, Ukkel. - Claude HOUYET, Elsene. - Serge FAUCONNIER, St-Gillis. - Paul BERNARD, Evere. - Luc PONETTE, Brussel. - André BALTY, Vorst. - Suzanne JANSSENS, Elsene.

WINNEN EEN VOETBAL : Willy STERCKX, Evere. - Raoul VAN NE-

EEN NIEUW TEKENVERHAAL

PAT RICK EN MASS TICK *in*

Deze geschiedenis begint op het einde van de vorige eeuw, enige tijd na de Successie oorlog, in de woestijn van Arizona waar de prairiewolven en de aasvreters heersen.

Men zou menen dat niets of niemand de stilte van dit verlaten oord zou kunnen storen. Nochtans...

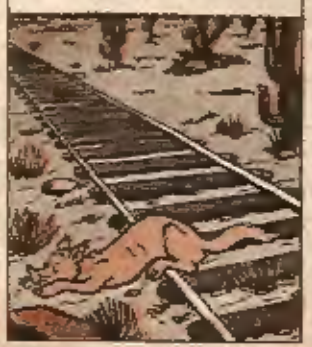

Drommels nog toe ! Geen middel om nog gerust te zijn ! Daar zijn ze met die vulkaan op wielen !

ROM, Evere. - J.-P. ANCIAUX, Brussel. - Claude COENEN, Ukkel. - Edmond LEJAER, Luik. - Simonne FRANQUET, Dison. - Michel COURTIN, Etterbeek. - Jan DUBOIS, Silly. - Alain d'HOOP, Ukkel. - Joris FOIDART, Luik.

WINNEN EEN STRANDBAL «GOVERNOR» : Micheline VAN LINT, Elsene. - Christine PONETTE, Brussel. - Roger GOENS, Laken. - Jan BREYDEL, Elsene. - Frans PONETTE, Brussel. - Michel WYNANTS, Leuven. - Marc de le COURT, Brussel. - Pol JANNE d'OTHEE, Luik. - Filip SCHMIDT, Luluaburg. - Jaak-Marie SMETS, St-Pieters-Woluwe. - Jean-Jacques MOULINASSE, Vorst. - Christian ERNOULS, Luik. - Pol VAN GHELUWE, Brussel. - Claudine RAIMOND, Kortrijk. - Raphael LIPSKI, Brussel. - Albert FRANS, Eupen. - Jan MORSA, Luik. - Maurits PIRARD, Sprimont. - Jaak MOENS, St-Gillis. - Jaak DOBBELAERE, Gent. - Danielle COOMANS de BRACHENE, Brussel. - René VIELVOYE, Luik. - Claude CREVECOEUR, Jambes. - Willy VAN BECKHOVEN, Evere. - René ROMBOUTS, Gent. - Françoise DELVAULX, Edingen. - J.-P. VAN DE POEL, St-Gillis. - Michèle BERGOUGNOUX, Molenbeek. - Gabrielle MINNE, St-Pieters-Woluwe. - Hugo MEERSMAN, Temse. - J.-P. HANQUET, Luik. - Eddy JANSSENS, Antwerpen. - Albert FRANS, Eupen. - Robert LESENNE, Luik. - Louis-M. ETIENNE, Ougrée. J.-M. BIGNERON, Namen. - Roger GRYSE, Gentbrugge. - Danielle CLAISSE, Marbehan. - Robert MAES, Machelen. - René VIELVOYE, Luik. - Bernard CLEMENT, Doornik. - Yves GOETHALS, Ukkel. - Pol CHEVALIER, Elsene. - J.-P. CLOQUET, Gent. - Jaak MISPELTER, St-Gillis. - Joris ROULET, Elisabethstad. - Guy BUELENS, Schaarbeek. - J.-P. RADOUX, Rosières. - Liliane PASTEELS, Evere. - Willy REPS, Schaarbeek. - Frans VANDERVONDELEN, Evere. - Jaak BELOY, Antwerpen. - Jan RICARD, Etterbeek. - J.-Cl. BOSQUET, Drogenbos. - J.-P. DE VOS, Etterbeek. - Jan GEYSEN, Heide-Kalmthout. - J.-P. VAN GHELUWE, Brussel. - Gilbert MICHIELS, Schaarbeek. - Pieter DE WOLF, Molenbeek. - Agnes d'YVE, Brussel. - Jacqueline DIDIER, Namen. Roger CAPPELAERE, St-Gillis. - Jozef MATTENS, Evere. - Myriam LEBBE, Poperinge. - Marianne OBLIN, Waver. - Jaak TABURIAUX, Eigenbrakel.

(Vervolg in volgend nummer.)

MICHEL CONTRARDY

VAN LUIK WINT DE « I.F.A. »

EERSTE PRIJS VAN ONZE GROTE PRIJSVRAAG

HET is een Luikenaar die de eerste prijs won en de prachtige, glanzende « I.F.A. » 1954 in de wacht sleept !

We hebben hem natuurlijk uitgenodigd om hem het heuglijk nieuws persoonlijk te kunnen meedelen. Michel is een hoog opgeschoten jongen van vijftien en half jaar, erg sympathiek, lachend en natuurlijk zo gelukkig als een prins. Kan je licht raden !

Michel Contrardy haalde niet alleen het maximum aantal punten voor de Grote Prijsvraag (50 punten op 50) doch beantwoordde ook de bijkomstige vraag heel knap. Hij gaf : 40 u. 30 min. 35 sec. In zijn categorie de tijd die het dichtst de werkelijke tijd benaderde.

Onze hartelijkste gelukwensen aan Michel !

De winnaar zit thans in het tweede handelsjaar van een Luikse school en haalde laatst de derde plaats op een totaal van 48 leerlingen. Hij verklapte ons, dat hij later boekhouder wilde worden. Hij heeft een zusje van tien jaar die Myriam heet. Michel leest ons blad van bij z'n verschijnen en heeft zelfs nog het allereerste nummer. Hij houdt veel van avontuurlijke verhalen en las graag « Mannen op de Maan ». Thans leest hij « Het Gele Teken » het eerst van al.

Michel, we wensen je veel geluk en een lange reeks prachtige reizen met je mooie « I.F.A. » !

De prijsvraag van het KUIFJE's UURWERK

De winnaars van de bijkomende vraag !

WIE het best antwoordde op de bijkomende vraag kreeg een mooi Kuifje's Sport-uurwerk, dat weet je nog wel, niet ? Bij de vijftien duizend antwoorden, waren er *twee* die het juiste uur dicht benaderden. Ze gaven als resultaat : 40 u. 30 min. 45 sec., terwijl het juiste antwoord luidde : 40 u. 30 min. 50 sec. Twee deelnemers hadden dus, op vijf seconden na, juist geraden. Maar... er was slechts één prijs, één uurwerk voorzien. Wat moesten we doen ?

We vroegen aan de firma Helva of het niet mogelijk was ons een tweede uurwerk « Kuifje-Sport » te bezorgen, aangezien er niet één doch *twee* winnaars waren. De firma Helva voldeed onze wens volgaarne en we konden aan beide gelukkige winnaars een prachtig uurwerk schenken.

Hier zijn dan de namen van de gelukvogels : JAAK DERBAUDRENGHIEN van Oostende (die voor de Grote Prijsvraag 49 punten op 50 behaalde) en SYLVAIN SCHMIT, Post (Attert)-lez-Arlon (die voor de Grote Prijsvraag meer dan drie punten verloor en niet meer geklasseerd werd.)

Hartelijk proficiat, jongens !

M. Frankignoul, deurwaarder te Brussel, heeft het uurwerk « Kuifje-Sport » voltedig opgewonden. Het liep 40 u. 30 min. 50 sec.

EL MOCCO DE WREDE

TEKST EN TEKENINGEN VAN TIBET

(Wordt vervolgd.)

HET GELE TEKEN

Mortimer is binnen gedrongen in het geheim laboratorium van Septimus en ontdekte, dat het Gele Teken niemand minder is dan zijn oude vijand Olrik. Maar Dr. Septimus hypnotiseerde Mortimer...

TEKST EN TEKENINGEN VAN EDGAR-P. JACOBS

De volgende morgen

De politie doorzocht het havenkwartier in alle richtingen doch tevergeefs. Blake en Kendall gingen naar Park Lane om de eigenaar-ter van het hotel, Mr. Benson, te ondervragen. Deze weet jammer genoeg niet veel te vertellen en, alvorens het huis te verlaten, resumeert de inspecteur de gebeurtenissen

Dus, Mr. Benson, ongeveer twintig minuten na het vertrek van kapitein Blake, bracht een onbekende, die een bril droeg en een lederen boekentas onder de arm had, een bezoek aan professor Mortimer. Hij bleef ten hoogste tien minuten. Een kwartiertje later verliet de professor en vliegende vaart het huis... Zo is het, nietwaar?

Inderdaad, inspecteur. Hij heeft de deur zelfs hard dichtgeslagen toen hij buiten ging...

Niet lang nadien neemt Kendall afscheid van Blake

In afwachting dat we nadere gegevens hebben over het lot van de professor, zou ik raden niet te veel ruchtbaarheid aan deze zaak te geven. Je kent de pers en...

In orde

Ik loop naar de Yard. We zullen heel de stad doorzoeken! En, indien ik je een goede raad mag geven, ga rusten! Je hebt het dubbel en dwars verdiend!

Dank je maar ik heb nu wel andere dingen te doen! Tot straks!

Op hetzelfde ogenblik in het laboratorium van Septimus. Mortimer ontwaakt uit zijn hypnotische toestand en opent de ogen. De kamer is hel verlicht

Septimus staat voor hem met een sardonische grijns om de lippen...

Wel, m'n beste? Heeft dat slaapje je deugd gedaan? Wist je dat je snurkt?

Wat?... Wat betekent dat?

Een grapje, professor! Het is werkelijk vriendelijk van je naar mij toe te komen op het ogenblik, dat ik precies hetzelfde resultaat wilde bereiken, jongen, en gevaarlijke weg en met behulp van een reeks listen...

Mortimer springt woedend naar Septimus doch...

!

Schurk!

Hij kan slechts drie stappen doen en stoot dan hard tegen een onzichtbare hindernis...

OEI

Hahaha! Wat denk je van mijn electro-magnetisch gordijn? Een kleine uitvinding van me, die zeer practisch is om opgewonden mensen te bedaren!

?

Mortimer springt overeind, grijpt een stoel en dreigt er mee... Septimus heeft zijn bedoelingen echter geraden...

Laat die stoel staan... Moest je die stoel gooien, zou hij tegen dezelfde hindernis botsen en bovendien misschien terugbotsen en je kwetsen... Dat zou ik heel jammer vinden!

Mortimer begrijpt dat hij niet de sterkste is en geeft zich sportief gewonnen...

Prachtig! Je wordt verstandig! Ga zitten, ik heb je een heleboel te vertellen...

Goed. Ik luister...

48

(Wordt vervolgd)

1954

Wilt U net als ik ook deze Jaargang compleet krijgen?

Probeer dan de eerste 8 en laatste 2 delen toe te voegen, ik scan en plaats wat ik er van heb en als U ook meehelpt moet dit lukken!

mvg de Collector